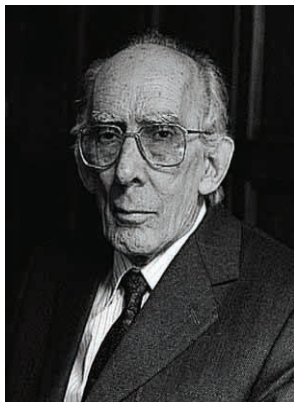

In memoriam

Josep Benet i Morell

El passat 25 de març va morir Josep Benet i Morell als 87 anys, víctima d'una llarga malaltia. Mentre visqué fou una de les personalitats polítiques i culturals més destacades de la segona meitat del segle XX i un dels impulsors de la represa de la historiografia contemporània a Catalunya, ja que com va dir, si volies llegir algun llibre sobre el passat recent d'aquest país l'havies d'escriure tu mateix. Fins i tot en la seva última aparició pública, una llarga entrevista a tv3 mesos abans del seu traspàs, es lamentava del poc que s'estudia amb profunditat aquest passat recent. Tot i que ell es considerava un "historiador accidental", va ser anomenat director del Centre d'Història Contemporània de Catalunya, càrrec que ocupà des de 1984 fins al 2000.

Referent en la lluita antifranquista, deixant a part el seu treball d'advocat mitjançant el qual defensà molts dels represaliats per la dictadura, destacà en la política dels temps de la clandestinitat tot impulsant estratègies d'unitat i catalanitat des de la immediata postguerra. Aquestes estratègies fructificaren en l'Assemblea de Catalunya l'any 1971. Benet, home de fortes conviccions catalanistes, un cop recuperada la democràcia va mantenir la seva activitat política en defensa dels interessos del país. No obstant, fou un polític peculiar, arribà a ser el senador més

votat de l'Espanya democràtica i presidenciable com a independent per part del PSUC, un partit allunyat del seu ideari personal, però del que acceptà la candidatura ja que per ell, el país estava per sobre de persones o partits, i ho considerarà una forma d'aglutinar esforços davant l'enorme responsabilitat històrica que s'albirava amb la fi de la dictadura. Aquesta visió de les coses el portà a un agre enfrontament amb el president Tarradellas i més endavant també amb Jordi Pujol. Finalment abandona la política activa l'any 1984.

També fou un actiu agitador cultural en pro de la cultura i la identitat catalana. En són mostra que tres de les seves iniciatives, la revista *Serra d'or*, les Edicions Catalanes de Paris i Òmnium Cultural, fossin tres dels pilars de la resistència cultural catalana en la fosca nit del Franquisme.

Dins la seva extensíssima obra en sobresurten alguns llibres com els que dedicà a la història recent de Catalunya, alguns d'ells publicats encara sota la dictadura franquista, com *Maragall i la setmana tràgica* o *Catalunya sota el règim franquista* o les obres dedicades al presidents Companys i Tarradellas: *Exili i mort del president companys* i *El president Tarradellas en els seus textos*, així com *L'intent de genocidi cultural contra Catalunya*, els escrits en defensa pròpia, i l'obra pòstuma, *Les memòries de l'esperança a la desfeta; 1929-1939*.

Entre els molts reconeixements públics i privats, citarem el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes amb que fou honorificat l'any 1996 i la medalla d'or de la Generalitat de Catalunya que li fou atorgada l'any 2000.

Jordi Ortega Tous